

in cerkev, posebno katoliška. Katoliški škofi na Slovaškem so sami renegati... Znano je, da so pred nekaterimi leti Madjari Slovakom zaprli slovaško gimnazijo, ki so si jo bili Slovaki sami s svojim denarjem ustanovili; denar pa, ki ga je bila nabrala »Slovaška Matica«, je zaplenila ogrska vlada. Vse pritožbe niso nič pomagale, tudi prošnja do kralja je bila brevi manu odbita. Pri vsem tem se moramo čuditi, da Slovakom še ni upadel pogum, in da se še nahajajo med njimi možje, ki se bore za pravice svojega naroda. Ti možje so večinoma pisatelji, pesniki in žurnalisti. Znan rodoljub je Hurban-Vajanski, ki je bil že večkrat preganjan zaradi svojega moštva. Velike težave ima slovaško časopisje. Zaplembe so na dnevnem redu. In ni dovolj, da se zapleni časnik, tudi urednika, če je objavil kak preoster članek proti madjaskemu tiranstvu, obsodijo na strog zapor in na veliko denarno globo. Eden takih barbarskih slučajev se je pripetil letos. Urednik »Narodnih Novin«, A. Pietor, je bil obsojen na večmesečno ječo. Ko je prestal kazen in se vračal domov, sprejeli so ga rodoljubi v Turčanskem sv. Martinu z velikim navdušenjem; gredoč so popevali pesmi narodnemu mučeniku na čast. A Madjari so smatrali to za kaznivo demonstracijo ter obsodili 22 Slovakov na zapor. Ko so se pritožili, jim je prva inštanca kazen znižala, toda Slovaki niso odnehali in so se pritožili k najvišjemu sodišču, h kraljevi kuriji, nadejaje se, da se jim nezaslužena kazen popolnoma odpusti. Ali kraljevska kurija jim je kazen zvišala in to v toliki meri, da so ljudje, ki so bili pri prvi inštanci obsojeni na 14 dni ali na 1 mesec, dobili sedaj po 2 do 5 mesecev... Zares: *Extra Hungariam non est vita!*

Našim bratom Slovakom, ki so dali slovanstvu svojega Šafařika, Palackega in Kollárja, želimo, da bi ne omagali v obupnem boju, Pravica mora naposled zmagati!

Odlikovan slovenski slikar. Gosp. A. Gvaiz, katerega slike so spadale na ljubljanski umetniški razstavi med najboljše in najlepše, je bil ob prihodu cesarja v Gorici za svoji sliki »Kras« in »Furlanija« odlikovan z zlato svetinjo.

»Kreditna banka« se je to jesen ustanovila v Ljubljani. Nova »Ljubljanska kreditna banka« je slovenski denarni zavod, in zato jo z veseljem pozdravljamo, ker nam bode pomagala osvoboditi in osamosvojati se od tujega kapitala. Gospodarska svoboda pa je, kakor znano, prvi pogoj politični in narodni svobodi.

Mestna ljudska kopel v Ljubljani se je otvorila meseca junija v Koldvorskih ulicah. Kopališče je zgrajeno in urejeno po vzoru enakih kopališč v Nemčiji po najmodernejšem in praktičnem sistemu ter ima pršne kopeli in kadunje. Ta mestna kopel ne služi luksusu, ampak higijeni najširših slojev prebivalstva, zlasti delavskega stanu. Da more ustrezati temu namenu, so tarife za kopanje tako nizke, da se lahko po večkrat na teden skoplje tudi najslabše plačani delavec. Kako potrebna je bila ta kopel, se vidi iz tega, da se je občinstvo mnogoštevilno poslužuje od jutra do večera.

*Aeskulap.*

Corrige! Na str. 678. čitaj v 28. vrsti: »škoda je, da ni izklesan iz belega marmorja«.

